सर्वथादानाभावेहेतुगर्भविशेषणं ॥ कामदोहिनीं इच्छाविषयदोहनशीलां काव्यलिंगमलंकारः ॥२६॥ इतिरामाभिरा० बा० त्रिपंचाशःसर्गः ॥५३॥ ॥७॥ ॥७॥
अथ दंडोपायप्रवृत्तिमाह ॥ कामधेनुमिति ॥ नत्यजते नात्यजत् ॥ अन्वकर्षत् बलादितिशेषः ॥ १ ॥ २ ॥ राजभृतैः राजसेवकैः भटैरितिक्वचित्पाठः ॥ ह्रियेय कर्म णिलिङ् ॥ भृशदुःखिता भृशेन अतिशयेन दुःखितास्मीतिशेषः ॥ भृशशब्दोबहुपर्यायोवा ॥ ३ ॥ अपकृतं अपराधं दृष्ट्वा ज्ञात्वापि ॥ भक्तां सेवापरां ॥ ४ ॥ ५ ॥

बहुनाकिंप्रलापेननदास्येकामदोहिनीं ॥ २६॥ इत्यार्षेश्रीरामा०वा०वा०त्रिपंचाशःसर्गः॥ ५३॥ ॥७॥ ॥७॥
कामधेनुंवसिष्ठोपियदानत्यजतेमुनिः ॥ तदाऽस्यशबलांरामविश्वामित्रोन्वकर्षत ॥ १ ॥ नीयमानातुशबलारामराज्ञामहात्मना॥
दुःखितार्चिंतयामासरुदंतीशोककर्शिता॥२॥ परित्यक्तावसिष्ठेनकिमहंसुमहात्मना॥ याहंराजभृतैर्दीनाह्रियेयभृशदुःखिता॥ ३॥
किंमयापकृतंतस्यमहर्षेर्भावितात्मनः॥ यन्मामनागसंदृष्ट्वाभक्तांत्यजतिधार्मिकः॥ ४॥ इतिसंचिंतयित्वातुनिःश्वस्यचपुनःपुनः॥
जगामवेगेननदावसिष्ठंपरमौजसं॥ ५॥ निर्धूयतांस्तदाभृत्यान्शतशःशत्रुसूदन॥ जगामानिलवेगेनपादमूलंमहात्मनः॥ ६॥ श
बलासारुदंतीचक्रोशंतीचेदमब्रवीत्॥ वसिष्ठस्याग्रतःस्थित्वारुदंतीमेघनिःस्वना॥ ७॥ भगवन्किंपरित्यक्तात्वयाहंब्रह्मणःसुत॥ य
स्माद्राजभटामांहिनयंतेत्वत्सकाशतः॥ ८॥ एवमुक्तस्तुब्रह्मर्षिरिदंवचनमब्रवीत् ॥ शोकसंतप्तहृदयांस्वसारमिवदुःखितां॥ ९॥ न
त्वांत्यजामिशबलेनापिमेऽपकृतंत्वया॥ एषत्वांनयतेराजाबलान्मत्तोमहाबलः॥ १०॥

शतशोभृत्यान्त्वकर्षकान् ॥

पादमूलं पादसमीपं ॥ महात्मनोवसिष्ठस्य ॥ ६ ॥ रोदनमश्रुपातः ॥ क्रोशनमार्तशब्दः रुदंत्याएवऋषिसमीपगमनंरुदंत्यैवचकथनमित्येतदर्थंद्वीरुदंतीति ॥ ७ ॥ ८ ॥ स काशः समीपं ॥ स्वसा भगिनी ॥ ९ ॥ बलात्क्षात्रात् ॥ मत्तोऽविवेकी ॥ १० ॥